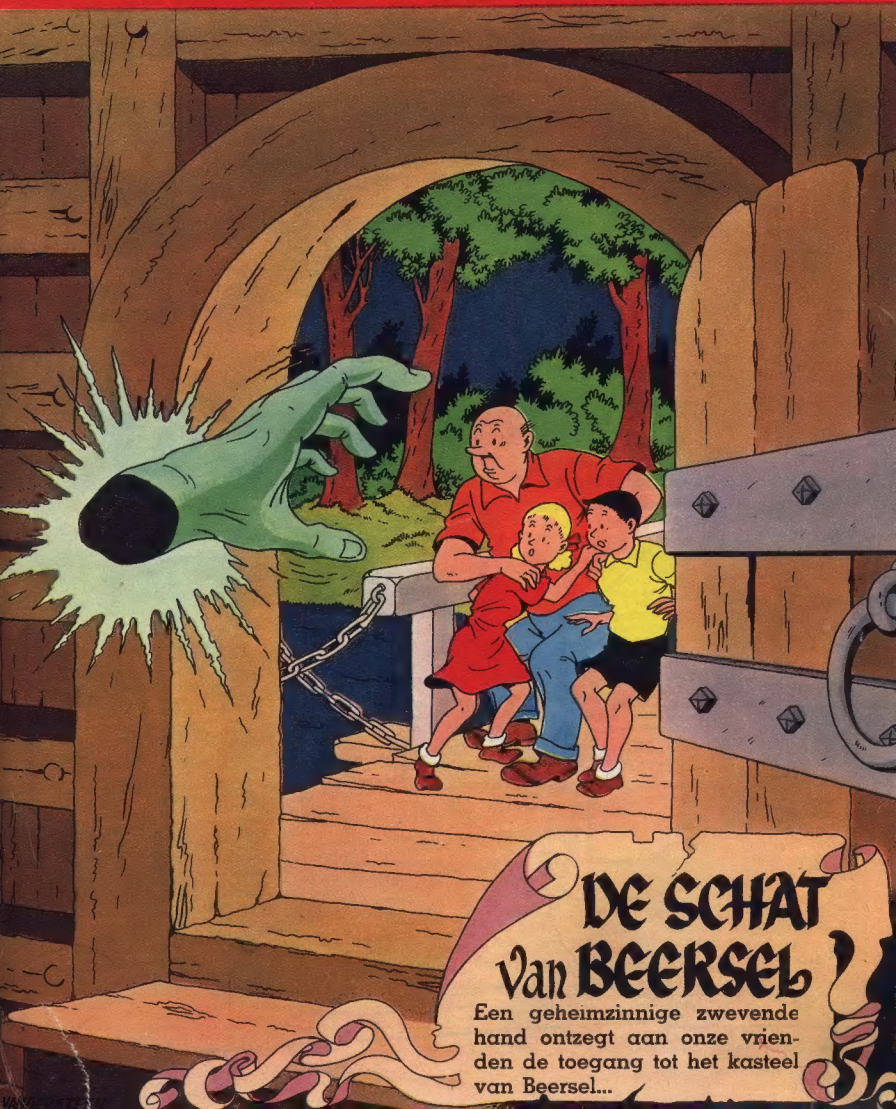

KUIFJE

40

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

DE SCHAT Van BEERSEL

Een geheimzinnige zwevende hand ontzegt aan onze vrienden de toegang tot het kasteel van Beersel...

HELDENEENVOLD

TIJDENS de laatste weken stonden de grottenspeurders in het middelpunt van de belangstelling. In ons jongste nummer heb je het tragische avontuur van Marcel Loubens en zijn kameraden kunnen volgen. Heb je ook het avontuur gevolgd van professor Boegli, die met zijn studenten gedurende tien dagen in een groot toon hij uit zijn hachelijke positie verlost was?

— Op geen enkel ogenblik hebben wij ons in gevaar gevoeld. Wij waren er van overtuigd, dat we er weer zouden uitgeraken opgehouden hebben.

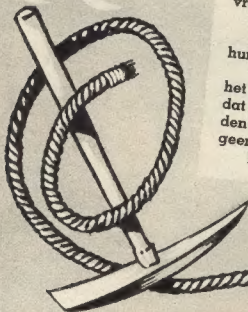
En de jonge Walter Burghalter, die zijn negentiende verjaardag onder de aarde vierde, antwoordde aan de journalisten die hem vroegen of hij grote schrik uitgestaan had:

— Maar neen, tien dagen dat scheen ons nog zo lang niet... Alleen mannen van groot formaat achten zelf weinig belang aan hun daden.

Mevrouw Boegli verklaarde dat ze er van overtuigd was, dat het grotendeels aan de zielskracht van haar man te danken was, dat dat de vier grottenonderzoekers die hem vergezelden het volgehouden ogenblik hebben verloren.

Eenvoud en vertrouwen zijn heldendeugden!

Kuifje

ONZE BRIEVENBUS

je ijver. Gelieve me je nieuw adres in Brasschaat te staren, om de oproep voor je broer in onze brievenbus te kunnen opnemen. Met mijn hartelijkste groeten.

LUC BROOS, Leuven. — Ik heb zoals je me gevraagd hebt Willy Vandersteyn in je plaats hartelijk gefeliciteerd. Hij laat je langs deze weg groeten.

GEORGETTE MAAS, Meise. — Ik heb met genoegen vernomen dat je de verschillende verhalen van ons blad met spanning volgt. Je bent waarlijk niet de eerste om ons de vraag te stellen, waarom ons blad al ondertijd draagt. Weekblad voor jongens van 7 tot 77 jaar. Het wordt linderdaan met evenveel aandacht en genoegen door de meisjes gelezen, maar dan toch door die meisjes die zo niet voor de helft, maar dan toch voor een vierde jongens zijn, en handen van auto's, vliegtuigen, detectieverhalen, enz. Met mijn hartelijkste groeten.

PAUL SNOECK, Gentbrugge. — Hartelijk gefeliciteerd met je prachtige resultaten op school. Bij onze jongste grote prijsvragen waren er zoveel deelnemers die alle antwoorden juist hadden, dat de bijkomende vraag ze heeft moeten klasseren, en

deelnemers met twee fouten reeds niet meer in aanmerking kwamen voor de troostprijzen! Ik hoop eveneens dat je bij onze volgende grote prijsvragen meer succes zult hebben.

ERIC DE GENDT, Aalst. — Hartelijk dank voor je mooie vacantiefoto. Je wordt met een goed foto-grapher. Met mijn beste groeten.

W. Van Weert, Don Hauckstraat, 2, Vilvoorde, want te corresponderen met een jongen van 12 tot 13 jaar over jongens in de chocoladeverpakkingen. Men schrijft hem rechtstreeks.

ERIC DESOETE, je foto verschijnt in « Kuifje », op de bladzijde van de Postilion. Het negatief heb ik je teruggestuurd. Met mijn hartelijkste groeten.

HONORE DE WINTER, Brugge. — Hartelijk dank voor je kaartjes uit Nijmegen en Dordrecht. Je bent nu reeds terug op school waarschijnlijk. Ik zal julle in de eerst volgende weken eens komen bezoeken om je allen te bedanken voor de talrijke kaartjes die ik uit alle hoeken mocht ontvangen. Met mijn beste groeten ook voor de meester, Pater Tillo en Moeder Overste.

LOUIS GILLIJS, Zaventem. — Heb je de bestelbon gekregen? Hoeveel punten heb je nu reeds? Er verschijnen nog meer grappige verhalen in ons blad. Met mijn beste groeten.

J. DICK, Schip Serval, Gent. — Je bent wel wat laat, maar niettemin heb ik aan je brief nog veel plezier beleefd, want dadelijk zet ik hij meent: « Ha, daar hebben we nog een van die trouwe kerels van de Schippschool! » Je hebt waarschijnlijk een heel leuke vakantie doorgebracht aan boord van je vaders schip? Met mijn beste groeten en tot binnenkort!

HARRY MOMMERS, Heerlen. — De rubriek waar je het over hebt, is de tegenhanger van onze Postilion. Het verschild in bladzijden is louter een devizen- en belastingswestie, die ik niet kan veranderen, hoe graag ik dat zou doen. Het album « De Sigaren van de Pharo » is niet verschenen. Ook aan je laatste belangrijke vraag heb ik veel aandacht geschonken, maar nog geen oplossing gevonden. Dat komt wel, wees maar gerust.

Ook voor mij hoe eer hoe liever! Ik heb geen postzegels in je omslag gevonden. Misschien vergeten op het laatste nippertje? Met mijn beste groeten.

GODELIEVE HENDRICKS, Antwerpen. — Ik weet Lilliane Matthijsen van Antwerpen, die je aangekomen hebt als nieuw clublid, hartelijk welkom in onze grote familie, en dank je terzelfdertijd voor

KUIFFE (weekblad). Redactie-Publiciteit: Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — Uitgever - Directeur: Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door: De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

Abonnementspr. België en Belg. Congo
Ab. 3 maand. 70 frs. 80 frs.
Ab. 6 maand. 135 frs. 155 frs.
Ab. 1 jaar. 265 frs. 300 frs.
KUIFFE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel.: 3653.
Giro: 199.334. Abonnementsprijs: f. 4 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

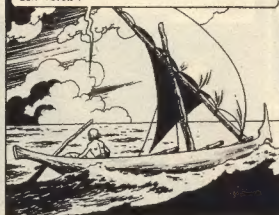
TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Cori en zijn gezelschap, die ook in Spaanse gevangenschap zuchtten, zijn met een prauw ontsnapt. Doodmoed vallen ze in slaap op hun bootje. Wanneer hij wakker schiet, maakt Cori zich ongerust over zijn levenloze vriend...

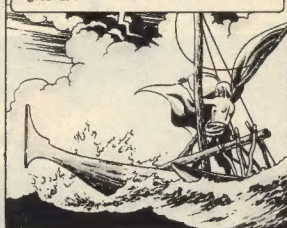
Nee, hij is niet dood... Zijn hart klopt nog. Hij is slechts bewusteloos...

Hemel! Wat een windstoot! Daar gaan de poppen aan 't dansen!... Ik moet vlug het zeil reven!

De zee wordt steeds woester! Dat loopt niet goed af!

Ik zal mijn makker stevig vastbinden, zodat hij niet overboord kan slaan...

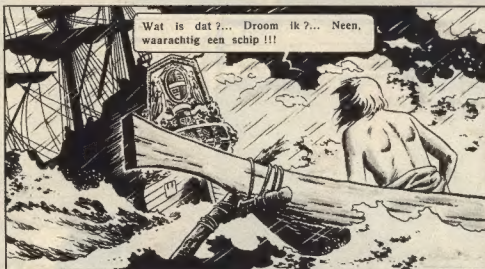
En nu... vooruit! Als ik de prauw met haar neus in de golven kan sturen, houden wij het misschien vol!

God!... Het roer!... Wij zijn verloren!

Wat is dat?... Droom ik?... Nee, waarachtig een schip!!!

Hei-hoi! Hei-hoi!... Zien ze ons nu niet? Hei-hoi!...

Ik dacht wel dat ik iemand hoorde roepen!... Kijk, ginder drijft iets!...

Hop, daar gaat de lijn...

Cori grijpt het touw en snoert het zijn metgezel en zichzelf om de lendenen... Maar op het ogenblik dat hij de touwen wil losmaken die zijn kameraad aan 't bootje gekluisterd houden, stort een grote golf zich op de prauw...

Wordt voortgezet.)

De Chinees met de rode mantel

Rita en Rik hadden hun ziekte vriend Jaak een bezoek gebracht en keerden naar huis terug. Onderweg werden ze door een onbekende met een zwaar pak ruw op zij geduwd.

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

Aan boord van het galjoen werken de geuzen met man en macht aan het betrijden van de vuurhaard op het achterdek

Maar wat gebeurt er? Waar wachten die op om ons in de grond te boren?

Van op het schip kan men niet zien wat er achter de batterij gebeurt. Riesenkracht is daar spoorloos aangekomen en overziet de toestand

Het afgetakelde wrak van het galjoen spreekt boekdelen! De bedrijvigheid aan de batterij zegt hem dat het genadealvo gaat volgen

Slechts de vernietiging van het geschut kan hen redden... Ik zie slechts één middel... en dat zal me het leven korten!

Ik heb als soldaat geleefd. Ik wil als soldaat sterven!

De verraste kanonnières zien plots de lands-knecht vierklauwens hun stelling binnenstormen

Zijn bedoeling is duidelijk. Doch een pistoolschot kwetst hem reeds bij de aanvang van zijn onderneming

Riesenkracht stort uit het zadel. Kreunend sleept hij zich voort...

... en grijpt een brandende lont en rent naar de buskruitwagens. De Spanjaards zijn hem echter te vlug af...

Stervend zinkt de lands-knecht in elkaar...

(Wordt voortgezet.)

Onder het Zandekkele

WE hebben de grens van Belgisch Congo overschreden, de machtige Congo-stroom gezien en zijn in Oebangoele aangekomen. Alhoewel het klimaat hier zeer vochtig is, haalden we niet meer bestendig in het zwet zoals tijdens onze vorige tochten. We komen niet meer zo vlug vooruit door het feit dat onze wagons de geleerde inspanningen erg beginnen te voelen. Daar mijn fondsen niet onuitputtelijk zijn, moeten we zelf de werkjes opknappen, die men in Europa alleen aan een specialist zou toevertrouwen. De voorraad veren die we meegenomen hadden

Al onze moeilijkheden kunnen echter niet opwegen tegen de vreugde van het ontdekken van nieuwe landschappen, andere mensen. Onze tafeel is iedere dag rijk beladen met mango's, bananen en ananas. Weet je hoeveel we hier betalen voor een ananas van 6 kg.? Vijf francs! De verkoper was erg tevreden met die prijs. Ik moet hieraan toevoegen dat we de heerlijke vrucht niet in de stad kochten, daar hadden we ze misschien tien keer meer betaald. We kennen nu reeds tien soorten van bananen aan de heel kleine, gouzen met heerlijk aroma tot de reusachtige rose vruchten, mals als boter. We zijn nu ook in een strek waar het drinkwater geen probleem meer is. We filteren het nog steeds zelf, al heeft ons trots koloniale ons bij hoog en laag verzekerd, dat het water van zijn putten zuiver als kristal is. We zijn blij dat we het niet meer moeten stellen met water dat naar kameelutwerpsel smaakt en een revolutie in onze ingevanden verwekte!

We vermijden de grote en dure steden en hebben daarvoor veel meer contact met de inlandse bevolking. We kunnen hun leven aan de bron zelf bestuderen. We overnachten in hutten en meestal zijn deze niet zo weelderig als deze van Bafwambele, waar ik deze brief schreef. Hier zijn ze uit steen en hebben een cementvloer!

Nadat we in Stanleyville de onvermijdelijke aankopen hadden gedaan, veraste de nacht ons in het Groot Woud op een alukerige, glubberige weg. Ik voelde me alles behalve gerust, te meer daar ik maar een oog had, ik bedoel, dat mijn wagen nog slechts één koplicht bezat. Het wachtwoord was dan ook: naar alle

kanten uitkijken en roepen zodra er een hut in het gezicht is. Janine ontdekte er betrekkelijk vlug een. We stopten dadelijk, want aan de hemel flitsten lange bliksemstralen en een tornado kon ieder ogenblik boven onze kop losbarsten.

We waren nog niet uit onze auto's, of de bewoners van het nabijgelegen dorp stonden daar reeds. Een man sprak onze taal tamelijk vloet en begreep dat we een of twee nachten wensten te blijven om de veren van onze wagens te vernieuwen.

De negers zijn lang niet dwaas, hoor! Ze begrepen dadelijk dat er hier Matabichs (drinkelg) zou te verdienen zijn en brachten ons eieren, kippen, water en bananen. Ze wisten er ons van te overtuigen, dat er schildwachten nodig waren om onze auto's 's nachts te bewaken. Hiermee namen ze ons natuurlijk in het ootje! De wachten zaten wel degelijk bij onze wagens, doch ze sliepen gelukzalig.

Tot de interessante bijzonderheden die we in dit dorp beleefden, behoorde het volgende:

We lagen gewetensvol onder onze auto's om schreeven vast te zetten, te smeren en dies meer, toen een ongewoon lawaai ons oor trof... Daar kwam een plechtige stoet over de weg. Vooraan stapte een neger in Europese klededracht met een reusachtige Belgische vlag, die blijkbaar hun patriottische gevoelens moest vertolken. Daarachter gingen zes inboorlingen met pruik uit een apenhuid, de kop versierd met pluimen.

Hun lichaam geleek op een wandelend bazar! Ze hadden ebbenhouten pagaalen om het lijf hangen, bogen, pijlen, assegaaien, huden van wilde dieren en muziekinstrumenten; van de gitaar met vijf snaren tot de eenvoudige rammelaraar gevuld met zaad...

Vanzelfsprekend vroeg ik hen even te stoppen, zodat ik hun plaatselijk schoonheid zo fier waren, bewonderde kon. Ik kocht een paar pagaalen, een boog en pijlen. Toen ik de punt van deze laatste beproeven wou, grepen ze mi' arm en brachten me door geschreeuw en gebaren aan het verstand, dat ze giftig waren.

In de menigte die deze originele stoet volgde, merkte ik een plaatselijk schoonheid die boven op haar schedel een soort van diadeem droeg gevormd van kiel en een twintigtal antilopendoren er in de vorm van een ster ingelegd. Meen dus niet dat men zich in het oerwoud niet om de elegantie bekommert!

Ja, door het oerwoud moeten we heen.

Onze tenten onder een hemel vlak voor de storm...

smelt als sneeuw voor de zon en het is mijn wagen die het treurige record der gebroken veren op zijn actief heeft. Met de remmen hebben we ook al heel wat zorg gehad en ik kan je verzekeren, dat men in deze bergachtige strek, absoluut niet zonder kan rijden! Dit alles betekent dat we van onze karretjes niet te veel meer mogen eisen. Ik geloof trouwens, dat ze bij onze aankomst nog alleen met eindjes touw en ijzerdraad zullen aan elkaar hangen! We zijn niet de enigen die technische moeilijkheden hebben. Gisteren zagen we op de weg een zware vrachtwagen met de wielen omhoog liggen, een andere was in de gracht terecht gekomen en een derde was totaal uitgebrand. Neen, met de wegen in Belgisch Congo is het niet zo schitterend gesteld. Denk niet dat het de schuld van de ingenieurs is; het is de natuur zelf. De stortregens die hier in het seizoen neerpletsen herschappen de beste wegen in moerassen. Daarbij komt nog een plaag: de mugen. Het zijn kleine mugen die je hardnekkig achtervolgen en je bloed uitzuigen als bloedzuigers. Ze bezorgen je wel een ziekte, maar erg prettig is het toch niet!

Yves Mahuzier en de kleine chimpansé kunnen het samen best vinden...

Het dreigt ons langs alle kanten in te stuiten en te wurgen en het houdt slechts even op aan de oevers van ontelbare stromen, waartegen onze waterloper klein en nietig schijnen...

Het is heerlijk door dit doorzichtigbaar groen te rijden. De bomen staan zo dicht bijeen dat hun takken en bladeren in elkaar gestrengeld zijn en men ze haast niet uit elkaar kan houden. We staan ook nog ver van ons einddoel: het Albertpark. Daar pas kan ik beginnen met m'n eigenlijk werk, nl. het filmen van wilde dieren. We verheugen ons allemaal over het feit, dat we nu, dankzij alle moeilijkheden, toch steeds verder doordringen naar het Zuiden.

(Wordt voortgezet.)

IN ONS VOLGENDE NUMMER
verschijnt een lijn humoristisch
verhaal geïllustreerd door
A. PANIS :
**ISIDORE TREKT
AAN HET LANGSTE
BINDJE !**

DE RING VAN GIBIL

Onze vrienden konden, onder leiding van Luhama, uit de gevangenis ontsnappen. Leentje valt echter in handen van de vijand, doch Luhama slaagt er in haar te bevrijden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Luhama zegt me dat de officier haar voorstel aanneemt op voorwaarde, dat de regeling door een « bloedpact » bezegeld wordt...

No tonya miedo... Dejeme hablan.

(1) Wees niet bang, laat me spreken.

Enkele woorden van Luhama stellen oom weer gerust...

Ha, dat is beter! Een kleine kerf in je arm en een kerf in de arm van de chef en klaar is de zaak. Een formaliteit!

Die ik moet vervullen, natuurlijk!

Wat ware best... Kwestie van het prestige!

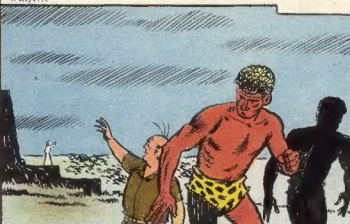

Ziezo, het Pact van Pasioetan is getekend. We mogen Luhama dankbaar zijn. Ze verkreeg niet alleen dat Leentje aan ons terug werd geschonken, doch tevens, dat de officier ons naar onze boot zal begeleiden...

Indien die nog bestaat

Bij het eerste morgenkrieken verlieten Henk, en zijn gezellen begeleid door de officier en twee slaven de tempel. In de verte staat de witte gestalte van Luhama die hen ten afscheid wijft...

Plotseling...

Wacht hier, we komen dadelijk terug!

Oom Elemir trekt Henk dwars door het hoge gras mee naar de reusachtige puinen...

Luhama! Luhama!...

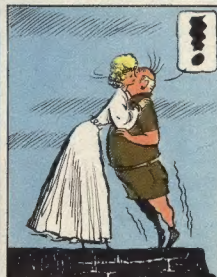
Je hebt ons zoveel diensten bewezen en voor ons aan je droom vaarwel gezegd... dus... meen ik... dat we je de Ring van Gibil mogen schenken... ik... ik...

Ah... Gracias... Gracias!... No se como!

(2) Dank! Dank! Ik weet niet hoe...

Dat... is van aandoening

Gaat het niet, oom?

(Wordt voortgezet.)

WIE ER ZOU AAN TWIJFELEN DAT DE KUIFJE'S VRIENDEN GEEN GOEDE LEERLINGEN ZIJN, LEZE DEZE ANTWOORDEN! ONZE LEZERS STELLEN ALS VOORNAAMSTE VOORWAARDE AAN DE IDEALE LERAAR (OFTE LERARES) DAT HIJ (OF ZIJ) STEEDS VAN GOED HUMOUR ZOU ZIJN. ZIJ KUNNEN WEL EEN STRENGE LERAAR VERDRAGEN EN ZELF'S WAARDEREN, MAAR OP VOORWAARDE DAT HIJ VLUG EN GOED KAN « VERGETEN » EN RECHTVAARDIG IS. IK MOET NIET VERDER UITWIJDEN. ONZE DEELNEMERS AAN DE PRIJSVRAAG ZULLEN HET ZELF SPONTAAN SCHRIJVEN, HOE ZE ZICH EEN IDEALE LERAAR VOORSTELLEN.

noot saai, men voelde er steeds een beetje humor in doorschemeren, zodat er bij ons altijd een goede stemming was en wellicht iedere leerling die bij hem in klas gezeten heeft met mij zal eens de ideale leraar

Dat schreef ons Ant. Goris van Berchem. Ik hoop dat hij van zijn nieuwe leraar evenveel goeds mag zeggen.

GEDULD

is de voornaamste eigenschap die August Bogaerts van Assebroek van zijn ideale leraar verlangt. Waarschijnlijk heeft August een groter geduldcrediet nodig dan andere jongens.

Een ideale leraar stel ik me voor met een sympathiek uiterlijk, zonder baard of snor, niet te jong, en ook niet te oud. Hij moet gezag hebben en mag streng straffen, als het nodig blijkt, maar ook dan niet te veel. Ook moet hij vooral geduldig zijn en mag niet iedere misspalt dadelijk van de slechtste kant bekijken. In één woord, ik zou in de ideale leraar ook een grote kameraad willen zijn, aan wie ik veilig al mijn moeilijkheden kan toevertrouwen. En zo hij de examens dan niet te moeilijk maakt, ja dan ware hij waarlijk een ideale leraar!

STRENG MAAR VRIENDELIJK

is het criterium van Richard De Permentier van Antwerpen.

Als leraar zou ik graag een vriendelijke, maar toch strenge man willen, van ongeveer een jaar of dertig, die alles duidelijk uitlegt en geen heve vrienden heeft. Van gestalte niet te groot en ook niet dik. (Natuurlijk moet hij Kuifje lezen!)

Fysisch voorkomen is belangrijk. Richard. Het voornaamste is het goed humeur.

STEEDS VAN GOED HUMOUR

De ideale leraar wens ik niet te streng, maar evenmin te zoet tegenover de leerlingen. Maar hij zou alleszins verdraagzaam moeten zijn en steeds van goed humeur.

Zo schrijft Philemon Coosemans van Kapelle op aan Bos, en legt eens te meer de nadruk op de blijmoedigheid, die wel de grootste vereiste schijnt te zijn die de leerlingen aan een ideale leraar stellen.

KLUCHTEN VERTELLEN

De ideale leraar zou af en toe eens een goede klucht moeten vertellen, zijn lessen goed geven, straffen als

het moet, redelijk zijn in het geven van huiswerken, en zo iemand iets niet verstaat het weer uitleggen tot hij het gesnapt heeft.

Dat zijn de verlangens van Claude Mattheus van Brugge. Ze zijn redelijk, hij zal dus ook zijn ideale leraar vinden.

TEVREDEN

Gelijk de leraars nu zijn, vallen ze mee in onze school. Streng en goed, telkens als het moet. Een leraar mag niet te goed zijn, want dan zijn er steeds jongens die daar van profiteren. Ik hoop dat onze leraar voorlopig niet zou vervangen worden.

Dat wens Hendrik Rom van Leuven. En ik hoop dat zijn wens in vervulling mag gaan.

ALLEMAAL GOED

Wanneer men goed studeert en zijn best doet, dan zijn alle leraars goed», verklaart Raymond Raemaekers van Deurne.

We moeten geen leraars hebben die zich laten bedotten. Ongelukkig zijn er wel zo 'n paar. Maar het zijn allemaal toch doorgoede en brave mensen.

MIJN KEUZE

Ik zou u wel willen als meester hoor Kuifje», schrijft Francine Meurens uit Duitsland.

Ik zou ook wel willen, maar dat kan jammer genoeg niet zijn. Doe dus je best om je huidige leraars te begrijpen, studeer goed en dan zullen zij je ook gemakkelijk helpen!

De winnaars van deze vraag krijgen allemaal een mooi boek.

Godelieve Hendrickx, van Brassechaat, weet zich goed uit te drukken:

«Mijn ideale lerares zou nogal redelijk jong moeten zijn. Zo van achter in de twintig. Ze zou een vriendelijk gelaat moeten hebben, twee helderblauwe ogen, en donkerbruin haar. Slink van gestalte en van middelmatige grootte. Een heldere stem. Ze zou een plezant, openhartig en gezellig karakter moeten hebben en rechtvaardig zijn, zonder mouwvegers. Een juf die af en toe al eens een grapje zou kunnen verdragen en als ze eens niet goed gehumeurd is, of zelfs kwaad, daarom niet de hele dag zit te brommen. Neen, eens goed uitleggen, een geducht standje geven, en daarna vergeven en vergeten. In 't kort, ik zou dit jaar een vriendelijke en rechtvaardige juffrouw wensen.»

Of je er een zult vinden die al deze eigenschappen heeft, betwijfel ik, Godelieve! Iedereen heeft zijn deugden en gebreken.

GEMOEDELIJK

«Ik stel me de ideale leraar voor als een gemoedelijk man die vertrouwelijk met de jongens kan omgaan, alhoewel hij streng mag optreden wanneer het nodig blijkt. Kortom een leraar die men meer als vriend dan als meerdere zou mogen beschouwen, die ons helpt betere resultaten te behalen dan het vorige jaar.»

Jan Geysen van Kalmthout, die ons dat schreef, is niet zo veeleisend als Godelieve Hendrickx, en zal waarschijnlijk vlugger een ideale leraar vinden.

STEEDS BLIJ GEZIND

«Moest ik een leraar mogen kiezen, ik zou dezelfde nemen als die ik verleden jaar gehad heb. Hij had werkelijk weinig slechte eigenschappen. Hij was niet dik, wel wat dun en lang, maar niet overdreven. Hij lachte steeds en keek zelden triestig. Hij kon steeds een grap verdragen, als het maar niet te erg werd. Grote straffen waren bij hem uit den boze, al zette men soms eens heel de klas overhoor. Zijn lessen waren

KUIFJE ONDERVRAAGT ZIJN VRIENDEN WELK WAS HET LAATSTE BOEK DAT JE GELEZEN HEBT?

Schrijf me welke de TITEL was van het laatste boek dat je gelezen hebt, en de NAAM VAN DE SCHRIJVER.

Vertel me in tien regels waarover het ging en wat je er van denkt. Het antwoord moet vóór Dinsdag 6 October ingezonden zijn.

1500 FRS. PRIJZEN OP 100 GULDEN.

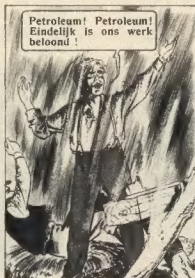
Toen de inwoners van Oil City oom Ben wilden ophangen omdat ze er hem van verdachten hun stad in brand gestoken te hebben, komt Joannimo Lowest en Armando beschuldigen. Maar er gebeurt wat aan Put 32...

TEKSTEN EN TEKeningen

VAN F. CRAENHALS

Een straal petroleum spuit wel dertig meter hoog! Ben's woede is onmiddellijk gekoeld. Hij laat zijn slachtoffer los.

Petroleum! Petroleum! Eindelijk is ons werk beloond!

Ha, wat ben ik gelukkig! We hebben ons doel bereikt! Het heeft veel moeite gekost, maar we hebben het gehaald.

Ik moet je hartelijk danken, vriend! Wat 'n prachtig schot, Joannimo! Het is aan jou te danken dat de ware schuldigen zullen gestraft worden. Ik zal me er mee bezig houden!

De strop voor Lowest!

Aan de galg!

Voortuit!

Genoeg doodvonnis- sen! Jullie doen niets anders meer dan doodvonnissen. Ik wil persoonlijk afrekenen met die kerels!

Onder tusschen bij Lowest...

Je drinkt dus geen slokje? Wat hapert er? Slecht gehumeurd?

Neen, ik denk even na...

Hoho! Armando gaat aan 't denken! Je bent niet tevreden met je loon?

Zwijg! Je doet me walgen! Ik heb er mijn buik van vol! Heb je dat begrepen! Altijd maar doden...

Door iedereen veracht worden... Zijn leven voortdurend wagen... En waarom? Om je belangen te dienen.

Hm, dat is 'n fijn wijntje!

Ik hoor je graag spreken als een onschuldig knaapie...

Je spelletje zal niet eeuwig blijven duren! Je meent misschien dat ik niet vermoed wat je met mij zult doen als je me niet meer nodig hebt? Dan doe je met mij zoals met de anderen!

Stop! Armando, ik duld niet dat je zo'n toon aanslaat! Je bent moet Ga slapen.

Neen, ik wacht niet op het moment dat je me niet meer nodig hebt!

Nu is het genoeg, Armando!

Ha, zo? Denk je soms dat ik bang ben?

Ben je gek? Laat dat ding los, oi...

(Wordt voortgezet.)

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

DEZE VERVOLGBOND VERHAALT VOORBIJGAAND HET NIEUW EN SCHRIKKEND
AVONTUUR VAN DE ONTOEGANGELIJKE EN ONVERBODEN DEUR VAN DE SCHAT VAN BEERSEL
DEEL 1: DE SCHAT VAN BEERSEL - DEEL 2: DE SCHAT VAN BEERSEL - DEEL 3: DE SCHAT VAN BEERSEL

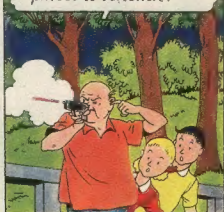
Tot grote ontsteltenis van Juske, Wiske en Lambik verschijnt er een geheimzinnige hand die zich scherp tegen de donkere deuropening aftekent. Te gelijker tijd klinkt een holle stem uit de duisternis

De eeuwenoude geesten van dit slot raden u af hier schatten te zoeken, indien jullie aan jullie leven houden

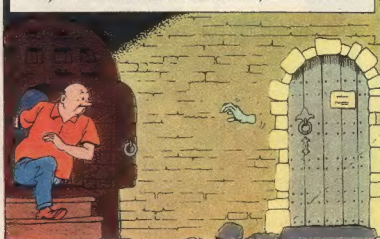
Hewel, he, ik Lambik, in leven de lijve, raad de geesten van dit slot aan, zich niet voor mijn piffool te vertonen!

Maak je niet belachelijk, stoffelijke sterfeling! Ben je mischien bereid je leven te te wagen? Volg mij dan!

Het schot heeft niet de minste uitwerking, en geboeid volgen onze vrienden de onkwetsbare, zwevende hand

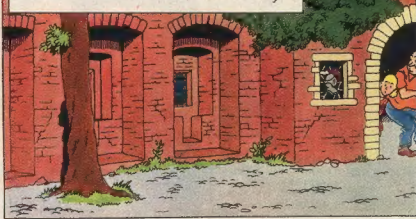
Ze tracht ons op de binnenkoer te lokken. Wacht ik ga eerst even het terrein verkennen

Wel, val nu om! Ze is niet meer te zien!

Doch Wiske die ook eens komt piepen bemerkt links van de ingang een donkere gedaante die zich achter een boom verbergt

Zacht fluisterend brengt zij Lambik op de hoogte. Met zijn revolver in de hand sluipst Lambik naar de boom

(Wordt voortgezet.)

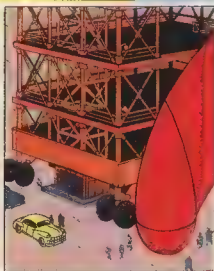
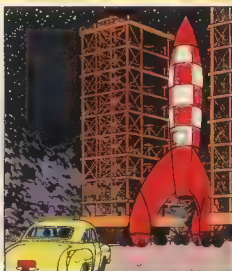
DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFFE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN ***

De grote dag is aangebroken. Kuiffe en zijn vrienden rijden per auto naar de startbaan, waar het vertreksein spoedig zal gegeven worden...

We zijn er haast! Ho, kijk, kapitein!... Wat 'n feestelijk schouwspel!

Ja, ja... niet zo kwaad maar straks zal het minder feestelijk zijn, meen ik!

Mijnne Heren, hier moeten we afscheid nemen... Tot weerzien, kapitein! Het verheugt me, dat bij de eerste mensen die de voet op de maan zullen zetten, een zeeman is!

O weet-je, voor mij had het ook een clarinetist mogen zijn!

Vaarwel, m'n jonge vriend! Mijn beste wensen vergezellen je! Het spijt me dat ik niet kan meegaan...

Ik wil je graag m'n plaats afstaan, hoor!

Vaarwel, Wolff, en veel geluk!... Je weet hoezeer ik je waardeer... Ik reken op je, om de professor krug ter zijde te staan!

Dank je, mijnheer Baxter, op... mij kun je rekenen!

Je bevoegdheid, professor, is de beste waarborg voor het welslagen van deze onderneming...

Dank je mijnheer Baxter! Ik heb maar één woord: we gaan naar de maan of we komen om!

Heren, de lift wacht!

Kapitein, ga je zo veel lezen?

Ja, ik wens al jaren een beetje boekengeleerdheid op te doen!

Zal ik je helpen?

Nee, nee, het gaat uitstekend!

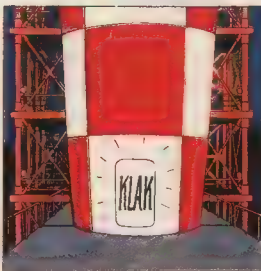

Na u, heren!

Tussen ons gezegd en gezwogen, m'n beste Bobbie, m'n hart is maar een boon groot!

Vaarwel, Moeder Aarde!

De teerling is geworpen! Ze zijn opgesloten in dat - gene wat wel een hun doodkirt zou kunnen worden...

Wordt voortgezet.

Ha, die goeie

OP het ogenblik dat visser Marten wanhopig werd, op het ogenblik dat hij z'n zuldewester zou op het dek gooien, vertrappten, opeten — wie weet? — van pure woede, zakte de kabel van de kleine sloep zodanig, dat hij eensklaps weer aan een wonderbare visvangst begon te geloven.

Vóór dat en dauw had Marten zijn netten uitgegoot, doch tevergeefs. De zee was grijsgrauw, de hemel, gesloten en de kille oktoberwind zwiepte het water af en toe over de reling van de «Johanna Maria». De koude, de wind, de vermoedheid, waren allemaal op slag vergeeten, toen Marten de slang van de kaaftander zo zwaar voelde worden, dat het net dreigde te zinken.

— Daar moet veel vis inzitten! zei Pieter, de scheepsjongen.

Pieter was vijftien jaar en had pas de korte broek verwisseld voor een visserspijntje.

Hij had vlasblond haar en heel zijn gezicht was bezaaid met sproetvlekjes. In zijn blauwe ogen tintelde er steeds iets schalks. Toen hij zag hoe zwaar het net doorwoog, haalde hij de kabel met verdubbelde lyver op. Z'n moeder zou zijn loon goed kunnen gebruiken en hij zou ongetwijfeld wel enkele mooie vissen mee naar huis krijgen, die kon ze dan verkopen in de winkel.

De moeder van Pieter was weduwe en zes monden openhouden was geen kleinigheid, daar hij kwam nog dat haar zes behoeftes voor twaalf konden eten. Soms wist ze er helemaal geen raad mee. Met haar klein viswinkelje verdiende ze niet genoeg om de twee eindjes aan mekaar te knopen, en zo moest Pieter, de oudste, naar zee. De jongen hield van de zee en het vissersleven en had zijn taak vol moed aangevat. Uit alle krachten hielp hij het net mee ophalen.

Plotseling begon visser Marten te scheiden en te vloeken als een ketter. De woordschiet van kapitein Haddock is erg rijk, maar op dit ogenblik had Marten hem beslist kunnen overtroeven. De ene litanie na de andere rolde uit zijn mond, tot hij moest ophouden, omdat de adem hem in de keel stakte. Dan wierp hij zijn zuldewester op het dek en stampte er met twee voeten tegelijk op! Visser Marten zledde van woede. Het tafereel was mooi om zien, maar Pieter was op dit ogenblik niet in staat het schouwspel naar waarde te schatten. Met grote ogen keek hij naar het net dat langzaam uit het schuimend water oprees met, de zo gewenste en verwachte vis? Neen, met een zeehond! Een echte, jonge zeehond.

Hij was niet groter dan een hond, en je kon het hem aanzien, dat hij genoeg beleefde aan het schommelen van het net. Marten dreigde hem met de vuist, maar de zeehond scheen daarvoor absoluut niet beducht, hij liet zich lustig schommelen... Wellicht was hij nog veel te jong om zich bewust te zijn van het gevaar dat hem bedreigde, want anders zou hij door een van de gaten, die vader en moeder zeehond in het net hadden gemaakt, verdwenen zijn. Hij dacht er blijkbaar niet eens aan en zo lag hij plotseling op het dek van de «Johanna Maria» te spartelen.

De zeehond had heel vinnige, intelligente oogjes, zijn recht-opstaande snor gaf hem iets strijdustigs en tegelijk iets

spottends. Lachte hij misschien met de woedende visser? Die zeehond kon er nog zo vriendelijk en kuchtig uitzien, Marten kon hem niet uitstaan. Geen enkele zeehond kon hij lijden! Zij aten niet alleen de kostbare vis op, maar beten tot overmaat van de ramp ook de netten stuk. Neen, zolets kon hij onder geen enkele voorwaarde de gulden. Hij hief zijn pas geslepen, blinkend mes op, wou niet in de nek van het dier planten, toen Pieter riep.

— Marten, Marten, dood hem niet! Hij is zo vriendelijk!

— Ha, jij noemt dat vriendelijk! Vriendelijk, als hij met zijn kornuiten de vis komt stelen en mijn netten scheurt!

Hij helpt mijn hele dag naar de duivel en jij noemt hem «vriendelijk»!

Pieter wou de jonge zeehond terug in het water gooien, en Marten wou de zeehond doden, want, eens terug in zee, zou hij groot worden en nog meer vis eten en nog meer netten scheuren! Zakelijk gesproken had visser Marten gelijk, maar Pieter had toch ook geen ongelijk... De zeehond had zo'n komieke snuit en wist hoege-naam niet dat hij iets had misdaan. Ten slotte waren ze het eens: Pieter mocht de zeehond houden en mee naar huis nemen.

— Maar als je hem terug in zee durft gooien, pas dan op rakké!

★

Pieter doopte zijn zeehond Samba, en nam hem met stralend gezicht mee naar het winkelje van weduwe Wauters.

Nog een mond meer, dacht Pieter's moeder.

Het was niet één mond, maar: «enkele» monden! Haar kinderen aten ieder voor twee, doch de zeehond at voor vier. Na acht en veertig uren kende moeder Wauters zoveel van zeehonden, dat ze tot Pieter zei:

— Gooi dat dier terug in zee!

— Dan wil Marten me niet meer op z'n schip!

— Dan moeten we Samba doden, daar is zeen weg naast!

— Neen! Neen!

De kinderen hadden het alle zes tegelijkertijd geschreeuwd, en daar moest moeder zich bij neerleggen. Samba werd een deel van het gezin. Het was een rare kwaad, steeds gereed om iemand een poets te bakken. Soms verborg hij zich onder een bed en als de kinderen dan gingen slapen, hapte hij eensklaps in hun nachtkleed of pyjama.

In heel de buurt genoot Sam-

Samba!

ba een groot succes. Al de kinderen van de wijk wilden hem zien en... om hem te zien moesten ze naar de winkel van weduwe Wauters gaan.

Om de winkel binnen te gaan, was er slechts één geldige reden: vis kopen. Na enkele dagen werden alle moeders van het kuststadje door hun kroost mee naar het viswinkeltje gestuurd. Alle kinderen hadden plotseling zo'n trek in vis, wat normaal nooit het geval was! Twee weken na de aankomst van Samba kwam zelfs de vrouw van de notaris met haar drie spruiten naar de viswinkel van moeder Wauters om de zeehond ook eens te kunnen bewonderen.

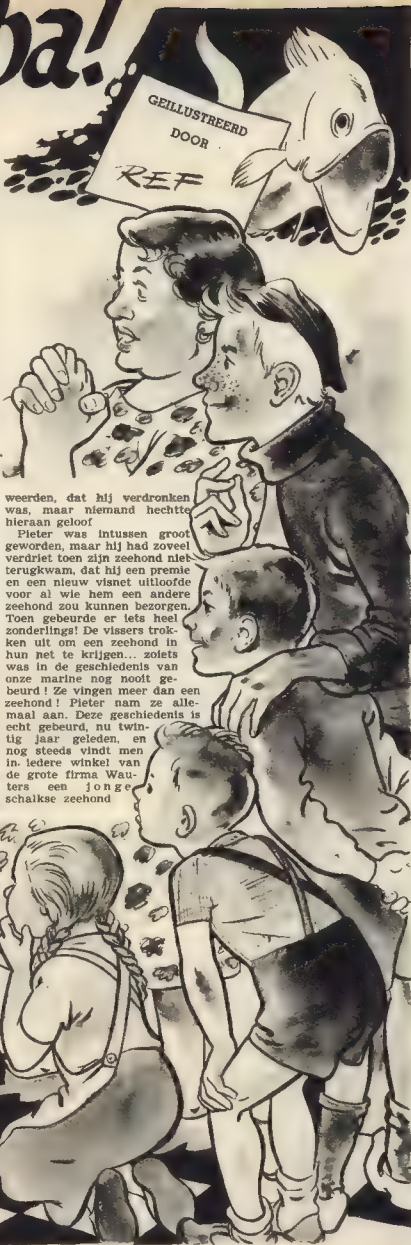
Dat was het begin van de welstand van de familie Wauters. Na een jaar was het viswinkeltje veel te klein geworden, en moeder Wauters verhuisde met haar zes kinderen naar de Lange Havenstraat, de voornaamste winkelstraat van de stad. Nadien opende ze hier een daar en bijhuis.

Samba at iedere dag de helft van zijn eigen gewicht aan vis en groeide dat het een lust was. Hij werd de bezienswaardigheid van het stadje, maar het succes steeg Samba niet naar het hoofd, dat moet gezegd. In de zomer mocht hij met de kinderen iedere dag naar het strand om een bad te nemen. Zijn drie-hoekige, olijke snuit verscheen dan plotseling links of rechts boven het water en het was zijn grootste genoegen een bandster een straal water in de hals te spuiten.

Op zekere dag, men weet niet waarom, gaf Samba gehoor aan de stem van de zee en verdween. Sommige mensen be-

weerden, dat hij verdronken was, maar niemand hechtte hieraan geloof.

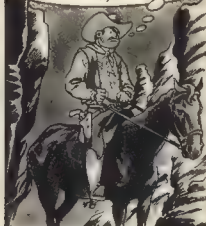
Pieter was intussen groot geworden, maar hij had zoveel verdriet toen zijn zeehond niet terugkwam, dat hij een premie en een nieuw visnet uitloofde voor al wie hem een andere zeehond zou kunnen bezorgen. Toen gebeurde er iets heel zonderlings! De vissers trokken uit om een zeehond in hun net te krijgen... zolets was in de geschiedenis van onze marine nog nooit gebeurd! Ze vingen meer dan een zeehond! Pieter nam ze allemaal aan. Deze geschiedenis is echt gebeurd, nu twintig jaar geleden, en nog steeds vindt men in iedere winkel van de grote firma Wauters een jonge schaakse zeehond

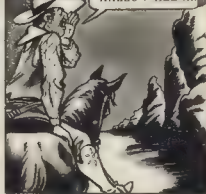
Victoria presenteert AVONTOUR IN DE FAR-WEST

De volgende nacht...

Ze moeten in de omgeving zijn!

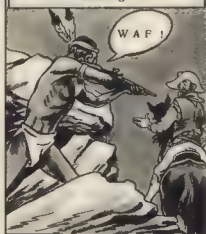

HALLO! HEE!...

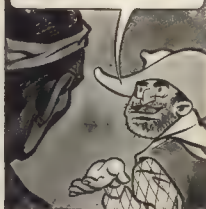

Plotseling!

WAF!

Ik ben een vriend... Roep Pumatand!

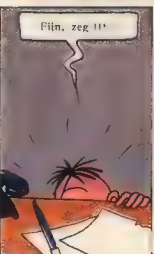

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN FRED FUNCKEN

Wordt voortgezet.

EN GEBRUIK ALLEEN PRODUCTEN MET EEN DE KUIFJE'S BON

VICTORIA chocolade, pralines, koekjes en toffees.
● INA-margarine, CHOCOSWEET, KUIFJESZEEP,
PALMEX-zeep, PRINSOR-tafelolie van PALMA-
FINA. ● MATERNE-confituur en vruchtensiroop
● FRIMA-fruit en diepgekoelde groenten. ● HEU-
DEBERT-beschuiten. ● TOSELLI-deegwaren. ●
Siroop FROSMANS en PRINCE DE LIEGE. ● Tafel-
bier PILSBERG van VANDENHEUVEL. ● De smeer-
kaas FRANCO-RUSSE en het weekblad KUIFJE.

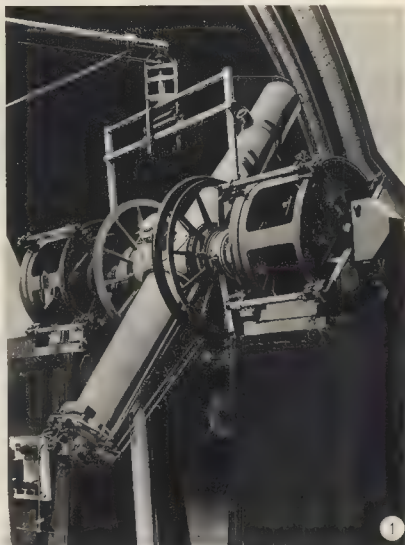

ZIEHIER DE GESCHENKEN aangeboden door de KUIFJE'S BON :

1. Prentjes « Reinaert de Vos ».
Vijf reeksen van 1 tot 40, van 41
tot 80, van 81 tot 120, van 121 tot
tot 160, van 161 tot 196 ...Per reeks 50 punten
Uitgeput
2. Afdrukplaatjes 70 punten
3. Prentkaarten Kuitje, 5 prachtige
kaarten in kleurendruk 70 punten
4. Briefpapier Kuitje, vijf verschil-
lende onderwerpen 80 punten
100 punten
5. Kuitje's wimpel, in drie kleuren
6. Kuitje's chrome's van de verzame-
ling Zien en Weten :
Vliegtuigen, reeks I en II
Luchtschepen, reeks I en II
Spoorwegen, reeks I
Marine, reeks I. Per reeks 125 punten
200 punten
7. Kuitje's portefeuille in cuiroléine...
8. Kuitje's bloc-notes passend bij de
portefeuille 250 punten
50 punten
9. Houten Kuitje's puzzle 350 punten

IN HET RIJK VAN JULES VERNE?

WANNEER men deze foto's bekijkt, heeft men op het eerste zicht de indruk dat het wel illustraties zouden kunnen zijn van een of ander boek van Jules Verne. Het zijn echter foto's van het Observatorium van Ukkel. Foto n° 1 stelt de meridiaanwinkel Askania voor, een der belang-
rijkste instrumenten voor het bepalen van het juiste uur. Foto n° 2 is een
proefballonnetje in de letterlijke zin van het woord : het dient voor de
weervoorspellingen. Op foto n° 3 zien we Dr Rigaux van de dienst van de
planeten en kometen, die ons te woord stond. Hij zit voor de mooie Zeiss-
telecoop, die jammer genoeg in 1940 door de Duitsers opgeëist werd en
niet kon gerecupereerd worden. En de vierde foto is een luchtzicht van de
voornaamste gebouwen van het Observatorium. En tot slot nog een goed
nieuw voor onze lezers die niet alle dagen kronen lezen : het planetarium
van Ukkel werd weer opengesteld voor bezoeken voor de jeugd. « Kuitje »
brengt daarover weldra nog meer inlichtingen. (Zie artikel op pagina 18.)

De negers van het eiland Haiti zijn in opstand gekomen. De zoon van Durand vluchtte op het Gabbians-eiland. Eustache, de trouwe knecht, gaat naar San Domingo terug om zijn meester te redden...

OPSTAND IN SAN DOMINGO

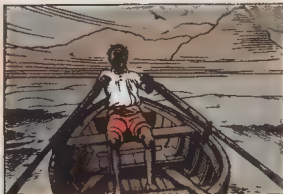

TEKENINGEN VAN

CAPRIOLI

Heel de nacht door roeide Eustache naar de kust, die aan de horizon opdook. Gelukkig bleef de zee kalm...

's Morgens stak er een gunstige bries op, en Eustache vond het jammer, dat hij geen zeil meegenomen had. De kust was gelukkig vlak bij...

Bij gunstige stroming kon hij 's middags landen...

Het eerste wat Eustache deed, was neerknielen en God danken omdat de overtocht geslaagd was. Hij bad ook om hulp om zijn meester gezond weer te vinden.

Eustache ging naar een hut, die niet ver van de kust, tussen de bomen verscholen stond. Hij hoopte er te kunnen eten en enkele uren te rusten. Hij riep, doch niemand antwoordde...

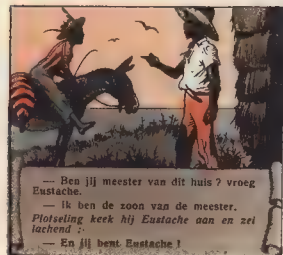
Hij voorzichtig trad Eustache binnen en zette zich in een hoek om te eten...

Nog was er niemand komen opdagen. De neger lei zich dus in een hoek en sloep wel-dra in...

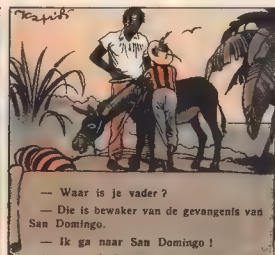
Tegen de avond werd hij gewekt door een schelle stem. Hij liep naar de deur en zag een jonge neger op een ezel naar hem toekomen...

— Ben jij meester van dit huis? vroeg Eustache.
— Ik ben de zoon van de meester. Plotseling keek hij Eustache aan en zei lachend:
— En jij bent Eustache!

— Jij bent Pedro? vroeg Eustache.
De jongen heette Pedro en was enige weken te voren door dokter Durand van de koorts genezen. Hij zou hem zeker willen helpen...

— Waar is je vader?
— Die is bewaker van de gevangenis van San Domingo.
— Ik ga naar San Domingo!

(Wordt voortgezet.)

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN JACQUES LAUDY

De « Covenant » loopt is pletter op een klip en David Balfour kan het droge bereiken. Nu heel wat weerwaardigheden krijgt hij hi en oude Highland onderda.

De punch werkt, jongen! Vooruit, het is tijd om naar bed te gaan!

En vier en twintig uur later...

Wat? Het is reeds middag? Ik heb heel de tijd geslapen? Nu voel ik me lekker fit!

David wil de gentleman een geldstuk geven voor rief en nachtverblijf, doch deze weigert beslis.

Een echte Highlander neemt nooit een vergoeding aan voor de gastvrijheid die hij verleent.

Neem deze muts en draag ze als aandeken aan Jan Ruadh. Goede reis! Torosay ligt aan die kant!

Aan de eerste bron gekomen...

Het zou misschien voorzichtig zijn het geschenk van de oude Jan eerst te wassen

David verstaat het dialect van de Schotten niet en dwaalt van de goede weg af.

Is dat de weg naar Torosay?

Chan' eil beurl'agan!

Na een mars van zeven uur...

Eindelijk een huis! Het is hoop-tijd...

Hij wordt weer afgescheept en ziet dan een jongen...

Ik zal de kracht van mijn shillings toch eens beproeven

Zou je voor vijf shillings Engels verstaan en me naar Torosay begeleiden?

Top! Slaap in die schuur en morgen vroeg vertrekken we

Voor dag en danw trekken David en zijn gids op weg. Na vijf mijl...

De weg naar Torosay loopt altijd recht door!

Je zult me toch te midden van de woeste heide niet alleen laten?

Dat zal je nog 5 shillings kosten!

En enkele mijlen verder...

Tot hier is het genoeg voor je geld. Verlies die heuvel niet uit het oog, dan kan je niet verdwalen!

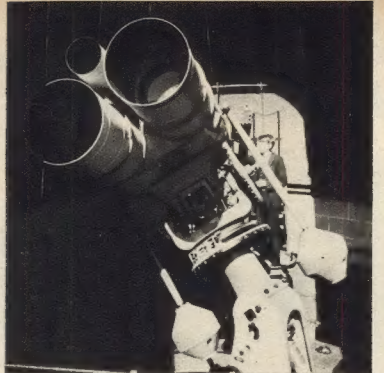

Ha, jij schurk! Denk je dat ik me zo laat bestelen?

Ik versta geen Engels meer en... pas op!...

Wordt voortgezet.

IN HET RIJK VAN DE PLANETEN STERREN EN KOMETEN

Het rijk van de sterren staat weer in de algemene belangstelling sinds verschillende jaren. Er wordt bijna dagelijks geschreven over reizen naar de Maan, Mars en andere planeten. Op een morgen ben ik naar het Observatorium van Ukkel getrokken. Daar immers leeft men in bestendig contact met de sterren. Dag en nacht zitten de afdelingen van de sterrewacht voor hun kijkers de evolutie van de sterrebeelden te volgen. Wie kon me beter over de wereld van de sterren spreken dan Dr. Rigaux, van de dienst van de planeten en kometen? Hij heeft me vriendelijk ontvangen en wist me dadelijk te vertellen dat het niet de eerste maal was dat hij door Kuisjevrienden ondervraagd werd. Hoeveel jongens uit zijn familie en relaties waren hem reeds niet komen opzoeken met het album « De Geheimzinnige Ster » in de hand om te weten of de sterreliken van Hergé wel echt waren. En zijn antwoord klonk positief, tot grote vreugde van de Kuisjevrienden.

HET BEPALEN VAN HET JUISTE UUR

Ster.
is een van de voornaamste taken van een observatorium. Verschillende malen per dag zendt het N.I.R. het juiste uur uit, dat door het observatorium berekend werd. Wanneer men echter om een of andere reden nog een nauwkeuriger bepaling moet hebben, dan op de tweede na, moet men zich tot het observatorium wenden en daar kan men het juiste uur onmiddellijk slechts tot op de tiende van een seconde geven. Indien je het uur tot op een honderdste wilt kennen, moet je minstens acht tot vijftien dagen wachten! Dus eerst binnen een veertiental dagen kun je tot op een honderdste van een seconde weten hoe laat het NU precies is! Erger is het nog wanneer je het uur wil kennen tot op een duizendste van een seconde! Dan moet je een jaarje wachten!

WAAROM MOET EEN JAAR WACHTEN ALVORENS HET MEEST NAUWKEURIGE TIJDSBEPALING TE KENNEN?

OMDAT de verschillende observatoria, spijts hun geperfectioneerde toestellen, onderhevig zijn aan lichte afwijkingen. Op het einde van ieder jaar zenden alle sterrewachten van de wereld hun verslagen in naar het Institut Central de l'Observatoire de Paris, dat dan de verschillende resultaten vergelijkt, en door die vergelijking het juiste uur voor heel de wereld van het voorbije jaar kan berekenen!

Het mag gezegd dat het uur van ons observatorium samen met die van Greenwich en Washington tot de beste « uren » van de wereld gerekend worden, omdat zij de kleinste afwijkingen in het officiële werelduur vertonen.

Niet aan de telescoop, maar voor deze stereovergelijker ontdekt men nieuwe sterren.

DE NOORDPOOL IS VERHUID!

WIE heeft er nu het uur nodig tot op een duizendste van een seconde? Zo dadelijk kun je 't niet voorstellen wie dat wel mag zijn, en toch zijn er mensen en instellingen die zo'n nauwkeurige tijdsbepaling nodig hebben voor hun werk. Om er maar een paar te noemen: de zeevaartinstituten en de uurwerkmakers. De zeevaarders hebben de uurbepalingen tot op een duizendste nodig om hun lengtegraden juist te berekenen. Het preciezer bepalen van het juiste uur heeft rond 1930 voor gevolg gehad, dat men tot de ontdekking gekomen is dat de Noord- en Zuidpool zich verplaatsen en de aarde bijgevolg niet normaal rond eenzelfde as draait!

Planeet.

Vroeger dacht men altijd dat de Noord- en de Zuidpool vaste punten waren.

Men heeft onlangs te Ukkel een nieuwe ster ontdekt, die genoemd wordt naar de ontdekker Dr. Arend. Zo een nieuwe ster, ofte Nova, is een hele gebeurtenis, want het is de eerste maal sinds het Observatorium van Ukkel bestaat, dat men in België en nieuwe ster ontdekt heeft. Je stelt je natuurlijk de vraag: maar hoe ontdekt men nieuwe sterren?

O, dat is eenvoudig op het eerste zicht: Men bespeurt bepaalde sterrebeelden, zo bij voorbeeld de Melkweg, waarin er nog al eens een ontdekking te doen is. Wanneer men zo'n vermoeden heeft, dan men een ster op het spoor is, neemt men verschillende malen achter elkaar een foto van hetzelfde deel van het uitspanel en dan worden die foto's onderling vergeleken in het stereotoestel. Die foto's moeten elkaar dekken. Wanneer er nu een ster is, die op de foto van vandaag voorkomt en niet op die van gisteren, dan heeft men klaarblijkelijk een nieuwe ster ontdekt!

De astronoom die een nieuwe planeet of komeet ontdekt, mag haar dopen, zo wil het de traditie bij de sterrenkundigen van heel de wereld. Dr. Rigaux haalde een boekje boven waarin de jongste ontdekkingen netjes gecatalogiseerd staan. Met zijn wijvinger overleef hij het lijstje en toonde me achtereenvolgens enkele namen:

Kijk, Eliane, dat is de naam van de dochter van onze directeur. Een van mijn collega's heeft haar die naam gegeven om hem plezier te doen. Mineur, dat is de naam van een van mijn oudtanten.

Bladerend in het boekje zei Dr. Rigaux:

We zetten hier in het jaar 1940. Daar heb ik Piccolo. Dat is een oudhoofdredacteur van « Le Soir ». Paula, dat is de vrouw van een van mijn collega's. Luce, dat is mijn eigen vrouw. Cecilia, die naam moet ik je niet verklaren, evenmin als Antwerpia en Zelandia.

Foto van een komeet genomen door een telescoop. De fotograaf volgde de komeet en daardoor zijn al de vaste sterren streepjes geworden. Vergelijk maar even met een foto van een motorcyclist in volle vaart: renner scherp, toeschouwers niet.

EEN DOOR DE OORLOG ONDERBROKEN CORRESPONDENTIE DOOR DE STERREN HERSTELD!

VOOR de oorlog had ik te Breda een vriend die werkzaam was in de sterrewacht van Joego-Slavie. Mijn vriend heette Dejan. Hij werd door de Duitsers gedeponeerd. Dat vernam ik van zijn vrouw. Al mijn brieven echter kwamen onbestemd terug. Op zekere dag ontdekte ik een nieuwe komeet, en gaf haar de naam van mijn vriend Dejan. Op het einde van het jaar verscheen die naam in het internationaal sterrenkundig jaarboek. In Belgrado had men vast gerepereerd dat de naam geen Belgische maar een Joego-Slavische was! Zo kwam de sterrekundige Dejan ook in Duitsland op de hoogte van de gebeurtenis en kreeg oorlog om mij een bedankbrief te schrijven en onze door de oorlog onderbroken briefwisseling was door de sterren hersteld!

BEPALINGEN

DOORGAANS gebruikt men de woorden ster, planeet en komeet door elkaar. Ziehier de juiste bepalingen: Een **STER** is een vast, lichtend hemellichaam, waarvan de stand ten opzichte van de andere sterren voor het oog onveranderlijk is.

Een **PLANET** is een niet zelf lichtgevend hemellichaam, dat zich in een vaste, meestal ovale baan rond een vaste ster beweegt en van haar licht en warmte ontvangt (b.v. onze verhouding aarde-zon).

Een **KOMEET**, ofte staartster, is een klein hemellichaam, dat wanneer het de zon nadert, gassen uitstoot die door hun ontbranding een lichtende staart vormen.

Joahn DE BRAHANDER.

Komeet.

DE POSTJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE - ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

EEN VLAMING SINDS 25 JAAR BEIAARDIER TE NEW YORK

DE Mechelse beiaardschool van Jef Denija is wereldberoemd en terecht. Tijdens de jongste weken heeft men zowel te New York als te Mechelen Kamiel Lefèvre geverd, omdat hij sinds een kwarteeuw in de Nieuwe Wereld de klokken bespeeld.

Kamiel Lefèvre, een van de leerlingen van de betrouwde meester Jef Denija, is sinds 1927 beiaardier van The Riverside Church te New York. In deze door de Nederlanders gestichte stad (die Nieuw Amsterdam heet) alvorens ze New York

werd), houdt de Vlaamse beiaardier deze Nederlandse kunst bij uitstek in ere. De Mechelse stadsbeiaardier Stat Nees gaf een beiaardconcert van werken van Jef Denija en Kamiel Lefèvre ter ere van de Vlaamse beiaardier van New York.

EEN KOE VOOR IEDERE TWEË MENSEN IN DE VERENIGDE STATEN

DE Verenigde Staten van Noord Amerika tellen thans 76.762.641 koeien. Men moet niet sterk in rekenen zijn om te weten dat er dan voor iedere twee mensen een koe is, wanneer men weet dat er 150.697.361 burgers zijn in de U.S.A. Er bestaat dus geen gevaar voor hongersnood. En de cow-boy's en de corned-beef-fabrieken zullen ook niet gauw zonder werk vallen.

Die maakt niet veel kans meer, want de uitstap staat reeds in de krant. (Wache.)

EEN KRANIG JOURNALIST

ROBERT GUGGENHEIMER, een 26-jarig journalist, kon het verwijt niet meer horen dat de journalisten mondhoelen zijn, die de daden van anderen steeds vertellen en beschrijven als waren het hun eigen heldendaden. Daarom trad hij moedig in de arena van Madrid om zich met een volmondig ster te meten. Hij slaagde er in het dier te vinden en werd met lauweren bekroond. Het gild van de 'crisis' bood hem het lemaatschap aan, maar dat aanvaardde de journalist niet, want hij had zodanig gewerkt, dat hij het journalistenbaantje toch veiliger vond.

Inden en werd met lauweren bekroond. Het gild van de 'crisis' bood hem het lemaatschap aan, maar dat aanvaardde de journalist niet, want hij had zodanig gewerkt, dat hij het journalistenbaantje toch veiliger vond.

VLIEGENDE BIEFSTUK!

EN deze dagen reisde een Amerikaanse toerist met een K.L.M.-vliegtuig van Amsterdam naar Londen. Alvorens echter aan boord te stappen, had hij zich in het veilige bezit geleid van een enkele Elio's zware Hollandse biefstuk. Want de slimme Amerikaan had gehoord, dat er vleeschsteurte in Engeland was. Vergenoegd verliet de Amerikaan in Londen het vliegtuig, in de overtuiging gedurende zijn vakantie in Engeland zijn geliefde biefstuk niet te zullen missen. De Engelse douane dacht er echter anders over. Want vlees mag alleen in gebraden toestand het land worden ingevoerd. Maar de vindingrijke Yank schoot de K.L.M. gezegsvoerder aan, stopte hem de biefstuk in handen met het verzoek hem op Schiphol te laten braden. Wat prompt gebeurde. Met het volgende vliegtuig naar Londen kon de biefstuk naar zijn gelukkige eigenaar terugkeren.

HET WERELDRECORD VASTEN : 72 DAGEN !

DE Fakir Boermah heeft het wereldrecord vasten geklopt : 72 dagen in een glazen kist in het gezelschap van zijn slangen. Hij dronk slechts spuitwater en rookte sigaretten. Waarom zulke dwaze ondernemingen doen ? We vragen ons af of de bovenkamer van die fakir wel in orde is...

MUZIKALE PASSAGIERSLIJST

VOOR enkele weken vertrok op Schiphol een DC-6 van K.L.M. naar Johannesburg met een zeer musikaal gezelschap (ten minste van naam) : de heren Bach, Wagner, de familie Schubert. De afwezigheid van commodore Moll werd betreurd, anders was het een vlicht in C Moll geworden !

5.000.000 FRS. VOOR EEN POSTZEGEL

IN Oostenrijk werd een postzegel teruggekonden die dateert van 1830. Zo haast de verwoede liefhebbers dat hoorden, werd er van alle kanten van de wereld groot geld voor geboden. Het hoogste bod was zes miljoen francs. Natuurlijk vanwege een Amerikaan. Er zullen echter veel mensen zijn die niet zullen geloven dat de eigenaar van de postzegel ook dit bod afgezien heeft !

ARME SHAW !

DE eigenaardige lerschrijver Bernard Shaw is nu reeds twee jaar dood. Zijn woning was ingericht geworden als museum, maar het trekt zo weinig bezoekers dat het waarschijnlijk voor het publiek al moeten gesloten worden, want het museum brengt niet eens genoeg op om de onderhoudskosten te verskeren.

Een mooie sprong van de wipplank...

HOEVEBRAND GEBLUST MET... CIDER

DE brandweer moest onlangs te Arzano, Finisterre (Fr.) uitrukken om een hoevebrand te blussen. Tevergeefs werd koortsachtig naar

water gezocht. Ten einde raad werd tot het onvermijdelijke besloten : de brand werd met vier duizend liter cider geblust...

DE BRITSE AUTOINDUSTRIE BLOEIT

SPITS de meelcike situatie van de Engelse industrie boeken de autofabrieken van over het Kanaal nog steeds een ernstige vooruitgang. Weet je dat de Britten iedere maand niet minder dan 43.000 vracht- en personenwagens exporteren ? België alleen voert in de maand Mei 11.146 Britse wagens in. De nieuwe jaguars, Vauxhalls en Consul's hebben veel succes en de Engelse volkswagens (zonder hoofdletter) zoals Austin en Morris zijn heel schappelijk van prijs en degelijk.

HOEVEEL KINDEREN ZIJN ER IN BELGIË ?

VOLGENS de jongste statistieken zijn in België 1.752.493 kinderen onder de 15 jaar. Zes honderd vijftig duizend vier honderd vier en veertig tussen de 15 en de 20 jaar. Boven de 65 jaar tellen België 900.389 burgers. De meeste ouderen van dagen zijn te vinden in de grote steden zoals Brussel en Antwerpen. Volgens de statistieken wordt men het oudst in het Doornikse en in het land van Hoei. Wilt je lang leven, verhuis dus naar een van deze twee streken !...

WAAR IS HET AUTO RIJDEN DUURST ?

IN Frankrijk heeft men een statistieke gemaakt om te weten waar het autorijden duurst. Men heeft een auto die 10 liter verbruikt per 100 kilometer en B.P.K. vast als vertrekpunt genomen. Van al de landen die in de statistiek voorkomen is Engeland het duurst. De tweede plaats wordt ingenomen door Spanje. Dan volgen : Italië, Frankrijk, Zwitserland, Duitsland, België, Nederland, Zweden, Australië en de Verenigde Staten. In de U.S.A. komt het autorijden in verhouding meer op 1/7 van wat het in Engeland kost het nog 't dubbel van in België ! Een troost voor hen die het autorijden in België peperduur vinden...

HET SEN STAAT OP ROOD

TEKENEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

In water
waarmee Jan nu
voort werd geholpen
op een boom. Het
wiel geraakt te
gedreind uit en over
terug naar het hotel.
Lefranc en Renard
willen een
duidelijk wagen
vrijmaken.

De inspecteur springt uit zijn wagen, heft de motorkap op en bekijkt de motor met zijn zaklamp.

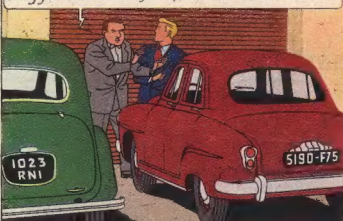
De carburatorlijk had het verwacht!

Zie je die zandkorrel? ... Wanneer je die in je carburator krijgt, dan ben je er aan voor een paar uurtjes!

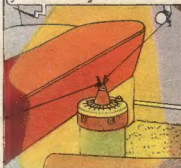
Ze zijn dus in de gaten gedrongen om je wagen te saboteren! Laten we gauw mijn auto nemen.

Halp me aan, vriend! Je wagen werd misschien nog degelijker onder handen genomen dan de mijne! Vergeet niet dat jij de voornaamste getuige bent in deze zaak!

De inspecteur kijkt met zijn zaklamp in de Jimca. Plotseling ...

Wat zei ik je? Kijk onder de zetel! Er werd een m.i.n. vastgemaakt aan je voorsteur!

Laat me even begaan. Ik kruiplangs achter in de wagen om dat tuig weg te nemen. Haal gauw de tangen uit mijn koffer, hier is de sleutel!

Verdorie! 't Scheelde niet veel!

Enkele ogenblikken later ...

Nukan ze geen kwaad meer ... Dat tuig is een geperfectioneerde mijn uit de vorige oorlog. Het heeft een verschrikkelijke vernietkracht. Dat zaakje waknap in elkaar getrokken je moest maar een van de voordeuren openen, en ... Lefranc was er geweest!

Wat 'n geluk dat we eerst naar jouw wagen gegaan zijn! 'Na een dag al! De hebben we een goede nachtrust verdiend! Nu moeten we er niet meer aan denken de bandieten deze nacht nog na te zetten!

De volgende morgen ...

Wat 'n kondenweer! Niet anderszins? Merk je van waargen, Lefranc?

Ja! De nieuwberichten blijken slecht. Je moet maar even naar het gelaat van de krantenlezers kijken!

Ween, je bent mis. Die mijnheer daar is een van mijn mannetjes. Heel het hotel, het park en de omgeving knooft van politiemannen die ik deze morgen vroeg ontboden heb.

Een half uur later ...

Deze keer moeten ze hun auto met een tractor weggehaald hebben ... Ze hebben onze twee wagen geraakt, omdat we hen bij dat werkje niet zouden komen storen. Buiten die berchadijboom is er geen spoor van het ongeluk meer te bekennen. De regen heeft hen ook een handje toegelaten ...

Ik herhaalt: De wagen vloog uit zijn baan en de passagier die achteraan zat, kwam met zijn elleflicand, dat natuurlijk voor jou bierd was op de chauffeur terecht. Wanneer je weer bij kwijn, lagen de twee kerkels nog te wuifelen in de wagen die tegen de boom te plettergeleden was. Je bent te voet naar het hotel teruggekeerd om ons te verwittigen ...

Ik heb nu alles wat ik nodig heb om te slagen: mannetjes, wagen, radio, enz. Met wat geluk krijgen we ze vandaag. Zouden we niet eerst gaan kijken naar de plek waar Jan quiteren bijna verongelukte in de bandietenauto?

Goed

Indien ze Jan hadden kunnen ontvoeren en de granaat tot ontploffing gekomen was, dan had je deze zaak mogen klussen: de twee banditrijke getuigen waren uit de weg geruimd.

Srt! Hoor je niets? ...

(Wordt vervolgd)